

ρην τῆς οἰκογενείας μου παρ' ὁρανθήποτε τῶν μεγάλων δεσποινῶν τῆς ἀδελφῆς! Ἀναμφιδόλως τὸ κατ' ἐμοῦ μῖσος καὶ ἡ κακία των θέλουν διαδοθῇ εἰς ὅλον τὸ κράτος. καὶ πᾶς τις θέλει στοχαζέσθαι ὅτι κατεχράσθη τὴν εὐνοίαν τῆς ὑμετέρας μεγαλειότητος καὶ ἀναξίως ἐμνηχανεύθη εἰς κατόρθωσιν τοῦ σοφοῦ κασινοῦ τούτου, ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ λάβω ἔτι πλεονέκτησαν ὑπόληψιν παρὰ τῇ ὑμετέρᾳ μεγαλειότητι, καὶ νὰ ὑψώσω τὴν οἰκογένειάν μου διὰ συνδέσμου μετὰ τῆς ὑμετέρας.»

«Αὐτὰ ὅλα οὐδὲν σημαίνουν,» ἀπήντησεν ὁ αὐτοκράτωρ, «ἡ ὑπόθεσις εἶναι ἰδική μου, καὶ σὺ δὲν ἔχεις νὰ κάμῃς. Ἀπεφάσισα, καὶ θέλω ἐπιμένει.»

«Ἔστω, ἃς γείνη κατὰ τὴν ἀρέσκειαν τῆς ὑμετέρας μεγαλειότητος,» εἶπεν ὁ Ματφεόφ· «καὶ ὅψῃ Κύριος ὑμῖν εὐδαίμονα μακροζωῶν! Ἐπειδὴ δ' οὕτω μέλλει γενέσθαι, ἃς ζητήσω μίαν μόνον χάριν ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ ὑπὲρ τῆς Ναταλίας Κυριλλόδου: τούτεστι νὰ πράξῃ ἡ ὑμετέρα μεγαλειότης ὡς πρὸς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην κατὰ τὸ ἔθος τῆς αὐτοκρατορίας, καὶ μὴ δοῦν τὸ δυνατόν ὀλιγώτερον κρότον, — νὰ προσκαλέσῃτε ἐπὶ γάμους: τινος κόρας ἐκ τῶν πρώτων οἰκογενειῶν, μεταξὺ δ' αὐτῶν καὶ τὴν Ναταλίαν Κυριλλόδου, νὰ ἐμφανισθῶσιν ὁμῶς εἰς τὴν αὐλήν, διὰ νὰ ἐκλέξῃτε μίαν ἐξ αὐτῶν ὡς νύμφην· ἐν τῷ μεταξὺ δὲ, κάνεις, πλὴν τῆς ὑμετέρας μεγαλειότητος καὶ ἐμοῦ, οὐδ' αὐτὴ ἡ Ναταλία Κυριλλόδου, νὰ μὴ λάθῃ τὴν ἐλαχίστην εἰδησίην περὶ τοῦ σκοπομένου.»

Τὸ σχέδιον τοῦτο ὑπερῆρσεν εἰς τὸν μονάρχην, δις ἐπομένως διέταξε τὸν Ματφεόφ νὰ ἐτοιμασθῇ χωρὶς νὰ φανερώσῃ τίποτε εἰς κανένα. Μετ' ὀλίγας δ' ἐβδομάδας, ἐδηλοποίησε τὸν περὶ δευτέρου γάμου σκοπὸν αὐτοῦ εἰς τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς καὶ πολιτικοὺς ἄρχοντας, καὶ περιπλέον εἶπεν εἰς αὐτοὺς ὅτι κατὰ τὴν δεῖνα ἡμέραν ὅλαι αἱ ἐπίγαμοι κόραι τῶν κυριωτέρων εὐγενῶν νὰ προσκληθῶσιν εἰς τὴν αὐλήν, ὥστε θεωρήσας νὰ ἐκλέξῃ μίαν ὡς νύμφην ἡ αὐτοῦ μεγαλειότης.

Τοῦτο δὲ καὶ ἔγεινεν ἡμέραν τινὰ τοῦ Σεπτεμβρίου 1670, εἰς τὸ ἐν Μόσχᾳ παλάτιον τὸ λεγόμενον Κρεμλῖνον, ὁπότε ἐξήκοντα εὐγενεῖς κυρίαι ἐπαρουσιάσθησαν μὲ τὰ πλέον ὑπερήφανα ἐνδύματα, καὶ μεταξὺ αὐτῶν ἡ Ναταλία Κυριλλόδου Ναρισκίνα μὲ κομψὸν ἀλλὰ σεμνὸν ἱματισμόν. Ἀπίστας μὲν ὑπεδέχθη φιλοφρονέστατα, καὶ πολυτελῶς περιεποιήθη ὁ αὐτοκράτωρ, ἀλλὰ νύμφην αὐτοῦ ἀνηγόρευσε τὴν Ναταλίαν.

ΙΕΡΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

1) Εἰς τί συνίστατο ἡ ἁμαρτία τοῦ Δαβὶδ, ὅτε διέταξε τὴν ἀπαρβύμησιν τῶν δυναμῶν νὰ φέρωσιν ὅπλα;

2) Ποῖος κατέταξε τὰ Βιβλία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης καθ' ἡν τάξιν τὰ ἔχομεν σήμερον;

3) Ποῖος ἐκ τῶν βασιλέων τοῦ Ἰούδα ἐξησεν εὐσεβῶς ὅπως ὁ Δαβὶδ;

Ο ΘΕΟΣ ΤΟ ΚΑΤΑΦΥΓΙΟΝ ΤΟΥ ΠΙΣΤΟΥ.

Ὅταν ἡ λύπη μὲ ἀπελπίζῃ,

Ἡ σκληρὸς θάνατος μ' ἐκφοβίζει,

Πρὸς δὲ τὸν Μέγα Δημιουργόν μου

Ῥίπτω τὰ θάρρη ὡς βροχῶν μου.

Ὅταν κοιμῶμαι, σὺ ὡς προστάτης

Ἐπὶ τῆς κλίνης μου μὲ φυλάττεις,

Καὶ μ' ὄμμα πλήρες φιλοστοργίας

Μοὶ διαχύνεις τὰς εὐλογίας.

Ἐξυπνῶς πάλιν εἰς τὴν ὁδόν μου

Καθ' ὅλα ἔχω ὡς συνεργόν μου

Τὴν δεξιάν σου ποδηγετοῦσαν

Κ' ἑαυτὸν βῆμα μου ὁδηγοῦσαν.

Ὅποταν δάκρυα ἀθυμίας

Κρυφίως χύνω μετὰ πικρίας,

Σὺ, ὦ Θεέ μου, παρηγορίαν

Μοὶ διδεις πάλιν καὶ εὐτυχίαν.

Πρὸς σὲ καὶ τώρα τρισευγνωμόνως

Κλίνω τὸ γόνυ, ὅτι σὺ μόνος

Πάντοτε εἶσαι καταφυγή μου,

Σὺ, καὶ ἑλπίς μου σὺ καὶ ζωή μου.

Σωτήρ δὲ μόνος εἶσαι τοῦ κόσμου,

Καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ τὸ φῶς μου.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Εἰς τοὺς ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις συναδέλφους, οἵτινες ἤθελον εἰδοποιεῖν τὴν Ἐφημερίδα τῶν Παίδων ἅπαξ τοῦ μηνός, αὕτη θὰ στέλλεται δωρεάν.

— Ἡ Ἐφημερίς τῶν Παίδων, ἥτις ἔχει μεγάλην μεταξὺ τῶν ἑλληνικῶν ἐφημερίδων κυκλοφορίαν, θὰ ἀναγγέλλῃ τὴν ἐκδοσὶν τοιούτων συγγραμμάτων, ἀτινα συμφωνοῦσι πρὸς τὸ πνεῦμα αὐτῆς καὶ τῶν ὁποίων οἱ συντάκται ἤθελον στείλῃ εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῆς ἐν ἀντίτυπον.

Ἄς μὴ χάνουν τὰ λεπτά των οἱ γράφοντες νὰ τοῖς σταλῇ ἡ Ἐφ. τῶν Παίδων, διότι δὲν θὰ σταλῇ εἰς οὐδένα ἂν μὴ προπληρώσῃ τὴν συνδρομὴν του.

— Οἱ μεταβάλλοντες διαμονὴν ἢ κατοικίαν χρεωστοῦσι νὰ εἰδοποιῶσι περὶ τούτου τὴν Διεύθυνσιν, ἄλλως δὲν δικαιῶνται νὰ ζητῶσι παρ' αὐτῆς φύλλα.

— Εἰς πάντα ὅστις ἤθελε κάμει πλέον τῶν 5 συνδρομητῶν καὶ ἀποστέλλει τὰς συνδρομὰς εἰς τὴν Διεύθυνσιν, θὰ ἐκπύπτονται εἰκοσιπέντε τοῖς ἑκατὸν, καὶ προσέτι πληρώνονται τὰ ταχυδρομικά τῆς ἀλληλογραφίας.